

Mi piddada so sarnadust,
 Qui sinnó kásko tåita;
 Keik saebdust, tulli wótko ta
 Ra waigistado, löppeta,
 Ja rahiva rahho hoida.

Ta warjus, holekandmis ses
 Meil anna önne nähha
 Mi teudes kui teggemis ses
 Hea melega keik tehha,
 Mis önnistus sefs tarvis läab
 Ja rahiva önneks járel jáab,
 Mailma kaua aiafs.

Oh! kela rahiva mäsfamist,
 Meist pöra årra födda,
 Keik waeno, werrewallamist,
 Ja többe, katko, háddha.
 Meid hoia falli-aia eest
 Et rõömsaks ommast raskest tööst
 Ed-teggia woiks sada.

Keik paika head ehrita
 Oh! helde Issfa taewast
 Ja meie maad ka önnista
 Et rahwa-tööst ja mae wast,
 Náaks õiget önne, täsumist,
 Ja sulle annaks tånamist
 Ja helde Issand taewas!

Eiis sulle Issand antakse
 Suurt aju rõömsast melest
 Ja würstist, waelest tuakse
 Gull' tånnö füttjast kelest
 Eiis töstab rahwas rõmo-heäst
 Ra Keiser hääb járje peält
 „Ju keige förgemale!“

Lassi lausda suis sel hommikul
 Gul sinnó laste heäle
 Ja tua palmid olywriks sut
 So pühha Ult'ri peale,
 Suurt Keisri troni finnita